

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri De Dusburg, Ordinis Teutonici Sacerdotis, Chronicon
Prussiae**

Petrus <de Dusburg>

Francofurti ; Lipsiae ; Regiom. Pruss., 1679

Caput XLI. De Qvodam Miraculo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11850

Conradus Lanagr. Thuring. V. Magister Ord. Gen.
Poppo de Osterna II. Mag. in Prussia Provincialis.

factum detestabile idem Martinus in tantum abhorruit & tantam concepit inde invidiam contra Infideles, quod postquam fuisset liberatus ab eis percussit eos sæpius plagâ magna, prout inferius apparebit. Post recessum ipsorum dum fratres viderant mala quæ fecerant in populo, dixerunt invicem: Væ nobis, ut quod nati sumus videre contritionem populi nostri & contritionem terræ nostræ & sedere illic cum detur in manus inimicorum trucidati sunt senes ejus. Juvenes ejus ceciderunt in gladio inimicorum quæ prius erat libera, facta est ancilla. Ecce forma nostra & pulchritudo nostra & claritas nostra desolata est & coinquinaverunt gentes, quod ergo vobis ad hæc vivere. Sciderunt ergo Vestimenta sua & cooperuerunt se ciliciis & cum eis gravi timore perterritus omnis populus, qui superstes fuerat, planxit.

1. Macch. 2.
8. seq.

ANIMADVERSIO.

AD CAP. XL.

(a) Causam belli hujus Joannes Micrahus, ut suum excuset Sventopelcum, affert hanc: Dicit in pactis promississe Cruciferos restitutionem arcis Sardevviz: Pacatis vero rebus non Sventopelco eos, ut in pactis promissum erat, sed Samborio fratri Sventopelci, Ordini Teutonico addito, arcem tradidisse. Sed neminem suæ sententiæ allegat Authorem, quod alias facere solet. Vid. lib. II. Pomer. cap. 97. p. 280.

CAPUT XLI.

De

Quodam Miraculo.

Quædam Mulier dum post confictum cum aliis civibus de Colmien iret ad locum certaminis ad sepeliendum corpora interfectorum & maritum suum semivivum vellet ad Civitatem

S 3

tem

*Conradus Landgr. Thuring. V. Mag. Ord. Teut. Gen.
Poppo de Ostera II. Mag. Provincialis in Prussia.*

tem ducere, ille restitit; & dum quæreret, quare ibi lubentius moreretur, respondit, quod B. Virgo Maria eodem die cum thuribulo, præcedentibus duabus Virginibus cum Candelis ardentibus omnes occisos thurificasset, & dum veniret ad eum, & sensit eum adhuc vivum, ait: Tertia die morieris & gaude, quod anima tua sicut cæteræ animæ occisorum, ad æterna gaudia evolebit, ductusque sic cum aliis in Civitatem Colmensem tertiâ die mortuus est ut prædixit, & credidit omnis populus Verbis ejus.

CAP. XLII.

De

*Altercatione Duarum Viduarum
pro uno Viro.*

Post hunc Conflictum Episcopus Colmensis videns Civitatem Colmensem desolatam Viris, omnes enim occisi fuerunt in conflictu prædicto, injunxit Viduis in remissionem omnium peccatorum, ut famulos suos ducerent in maritos, ne negotium fidei ibidem omnino periclitaretur. Undè accidit quod duæ Mulieres dum ad Ecclesiam irent, viderent inter alios in foro ludentes ad talos, quendam famulum fortem & pulcrum aspectu, licet non benè Vestitum, quarum una secretè dixit ancillæ suæ, ut illum duceret ad domum suam. Alia verò hoc considerans præcepit ancillæ suæ occultè, ut eum deduceret ad hospitium suum, nec eum dimitteret, quousque reverteretur. Quo facto ipsa eum vestivit honestè & contraxit cum eo matrimonium in facie Ecclesiæ. Prima mulier hoc intelligens, diu fuit ingrata alteri mulieri. Hic famulus natus fuit de Hallis, & adèd honestus & sapiens fuit, quod in prudentia parem in Virtutibus non habebat.

CAP.